

აღსარება ქუთაისსი 19

მე შენს კალთებზე სიმშვიდეს ვეძებ,
ველარ გავუძეღ მღელვარე თბილისს.
ახლა თოვლივით ვილევნი მზეზე
და მომდევს ქარი შორი აპრილის.

ყრუ მდუმარებას ყოველმხრივ ისვრის
შენი დღეები ამწვანებული.
მოვედი შენთან თბილისის ნისლით
და ღამეებით გაწვალებული.

ო, ლოცვით სული აქაც აივსო,
ისევ ავყევი დამლუპველ ვნებას.
და შენ სივრცეზე, მე, ქუთაისო,
ველი სხვანაირ დღის გათენებას.